

F. t. L. om Ændr. i Søloven.

bedre Ret, er Rederen ikke pligtig at betale noget yderligere, saafremt det maa antages, at han, da Udbetalingen fandt Sted, ikke kendte til disses Krav og ikke ved behørig Undersøgelse kunde have skaffet sig Kundskab om dem.

Den Fordringshaver, der har oppebaaret, hvad der rettelig tilkom en anden, svarer med det oppebaarne Beløb for dennes Fordring, saafremt han havde Kundskab om den, da han modtog Betaling.

§ 80.

I Tilfælde af Søgmaal eller anden Retsforfølgning mod Rederen for en Fordring, for hvilken hans Ansvar er begrænset, kan det paa Begæring af Rederen bestemmes, at Arrest eller Tvangsfuldbyrdelse i anden Formue end Skib, Fragt og Fordringer, der efter § 268 er Genstand for Søpanteret, skal udsættes i saa lang Tid, som behøves til Salg af Skibet og Fordeling af Købesummen.

§ 81.

Er Underbortfragteren af et Skib eller den, der har faaet det overladt af Rederen til Brug i Søfart for egen Regning, eller en Ejer, der ikke er Reder, ansvarlig i Tilfælde som nævnt i § 70, faar Reglerne om Begrænsning af Rederens Ansvar tilsvarende Anvendelse.

§ 82.

Hvis en fremmed Stats Ret overfor dansk Skib har strengere Ansvarsregler, end dette Kapitel indeholder, kan Kongen bestemme, at tilsvarende Regler skal anvendes overfor Skibe, der er hjemmehørende i denne Stat.«

I femte Kapitel.

Om Befragtning.

§ 171.

Denne Paragraf, jfr. Lov Nr. 182 af 1. Maj 1923, affattes saaledes:

»Passagerer er pligtige nøje at rette sig efter de Forskrifter, som af Skibsføreren gives for god Skik og Orden om Bord, eller som derom særskilt fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart til Passagerernes Beskyttelse.

Bestemmelserne i Sømandslovens §§ 54, 57, 58 og 61 finder tilsvarende Anvendelse paa Passagerer.«

I syvende Kapitel.

Om Havari.

§ 188.

Denne Paragrafs Nr. 12 affattes saaledes:

»Omkostninger og Tab, der har været forbundet med at tilvejebringe de fornødne Penge til Dækning af et almindeligt Havari, navnlig Provision, Renter og Assurancepræmie, og Tab, der paa Grund af Prisforskel lides ved Salg af Gods i Nødhavn til Havariets Dækning.«

§ 216.

Denne Paragraf affattes saaledes:

»For Havaribidrag af Skib og Fragt hæfter den bidragspligtige med den Begrænsning, der er fastsat i 4de Kapitel.

For Havaribidrag af Ladning og andre Genstande hæfter Ejeren med disse, men ikke personlig.«